

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ พัฒนาพัวพันธ์. (2541). สถิติอ้างอิงเพื่อการวิจัยทางการศึกษา. เชียงใหม่ : นพบุรีการพิมพ์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2536). คู่มือการพัฒนาหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2537). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539ก). ท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539ข). ศูนย์วิทยภาพทางศิลปวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน กระทรวงศึกษาธิการ. (ม.ป.ป.). แนวดำเนินงานโครงการปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับจังหวัดของ กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- จूरรัตน์ แสงสร. (2533). การออกแบบการสอนแบบบูรณาการเรื่อง บ้านแสนรัก เพื่อการสอนเป็นคณะในกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จำเนียร ช่วงโชติ. (2532). จิตวิทยาการรับรู้และเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : อลิ้นพเรศ.
- ณัฐยา ศรีวราวุธ. (2541). การพัฒนาหน่วยการสอนเรื่อง จังหวัดแม่ฮ่องสอน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ครุณี ศรีตระกูล. (2539). การพัฒนาหน่วยการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
โดยเน้นภูมิปัญญาท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รัชชัย ชัยจิรญากุล. (2527). จุดหมายสำหรับการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตร :
แนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ธำรง บัวศรี. (2531). ทฤษฎีหลักสูตร การออกแบบและพัฒนา. กรุงเทพฯ : เอราวันการพิมพ์.
- นริศรา แสงรัตน์. (2542). การพัฒนาหน่วยการสอนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เรื่อง พิชญโลก
ท้องถิ่นของเรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บันลือ พุกกะวัน. (2524). หลักสูตรกับบูรณาการทางการสอน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประเทิน มหาจันทร์. (2531). ศิลปะในโรงเรียนประถม. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- ภัทรา นิกมานนท์. (2537). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ : อักษรา
พิพัฒน์.
- มณธีรา คำกลาง. (2532). การใช้หลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดแม่ฮ่องสอน.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์
ส่งเสริมวิชาการ.
- วิจิตร ไชยศิลป์. (2537). การสำรวจการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นตามหลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช 2521 (ฉบับแก้ไขปรับปรุง พ.ศ.2533) ของครูในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดน่าน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ.
กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2524). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :
เจริญผล
- วิณา วโรตมะวิชญ. (2530). กลวิธีและการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่ :
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมภพ พงษากุล. (2535). การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช
2521 ในโรงเรียนชาวเขา : กรณีโรงเรียนบ้านปางตอง สำนักงานการประถมศึกษา
อำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สวนศรี ศรีแพงพงษ์. (2534). ศูนย์ระยะทางทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรี้นติ้งเฮาส์.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (2538). แผนการสอนบูรณาการ ชั้นประถม
ศึกษาปีที่ 5. เชียงใหม่ : คาราวรรณการพิมพ์.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (2541). การประชุมประชาพิจารณ์ร่างพระราช
บัญญัติการศึกษาที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วितิต์สน์). สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
แม่ฮ่องสอน.
- สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน. (2542). ร่างธรรมนูญการศึกษา สำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ปีการศึกษา 2542-2544. (เอกสารอัดสำเนา).
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดแม่ฮ่องสอน.
- สำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). กรณี
ศึกษา : บทเรียนจากพื้นที่. กรุงเทพฯ : เจ.เอ็น.ที.
- สำนักนิเทศและพัฒนามาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). ชุดอบรมด้วยตนเองการสร้างและพัฒนาหลักสูตรกลุ่ม
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.

- สุกรี เจริญสุข. (2540). ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสุนทรียภาพและลักษณะนิสัย : ศิลปะดนตรี กีฬา ต้นแบบการเรียนรู้ทางด้านหลักทฤษฎี และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- สุชาดา บุญฤทธิ์. (2538). สภาพการใช้หลักสูตรท้องถิ่นของจังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุทธิรา แก้วมณี. (2536). การศึกษาประสิทธิภาพเทปวีดิทัศน์การสอนวิชานาฏศิลป์เรื่อง รำวงมาตรฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- หัตยา เจียมศักดิ์. (2538). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นเรื่อง หัตถกรรมในท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของอำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อนุสรณ์งานพระราชทานเพลิงศพคุณพ่อส่วยจิ่ง ตรีทอง. (2534). กรุงเทพฯ : ลีลากรูฟ.
- อารี สุทธิพันธ์. (2533). ประสบการณ์สุนทรียะ. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.
- อำนาจ จันทรแป้น. (2532). การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีสู่การปฏิบัติระดับโรงเรียน. เชียงใหม่ : ส.ทรัพย์การพิมพ์.
- Hillgard, Ernest R. and Bower, Gordon H. (1966). **Theories of learning**. New York : Appleton-Century-Crofts.